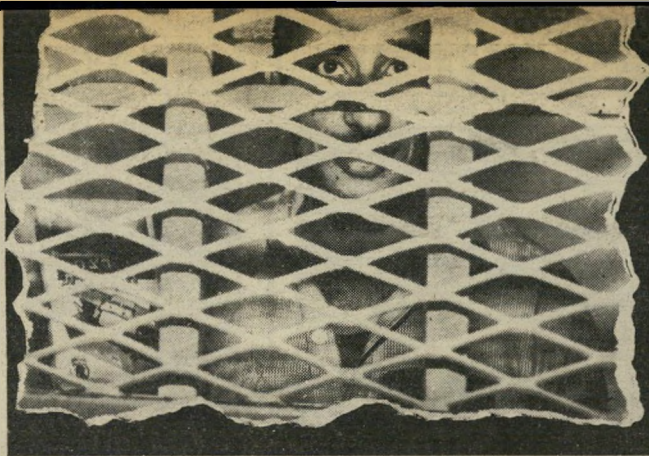

אסיר ישראלי
בבריטניה מוכן
לוותר על כל
התנאים
הטובים שם
בגלל

מכתבים
מהנלא

אסיר ערבי
בדמון שובת
רעב כדי
לעבור לכלא
קרוב יותר
למישפחתו

אסירים לאישפחה

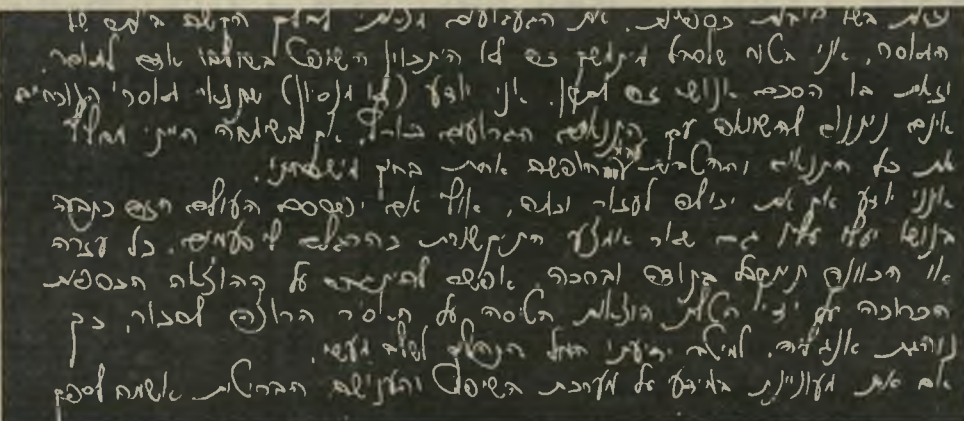
אנשים שמעולם לא ישבו ב-
כלא, שוכחים בדרך כלל כי
לעונש העיקרי של שלילת החירות
מתלווה עונש נוסף, כמעט סמוי.

3. British nationals in prison in countries which are parties to an agreement with the United Kingdom will similarly be eligible for repatriation to serve their sentences here. The United Kingdom will require British prisoners who are repatriated to pay their own fares; it is for foreign governments to decide whether to require this of their nationals in prison here. It will also depend on the foreign government precisely how the remainder of the sentence to be served abroad is calculated.

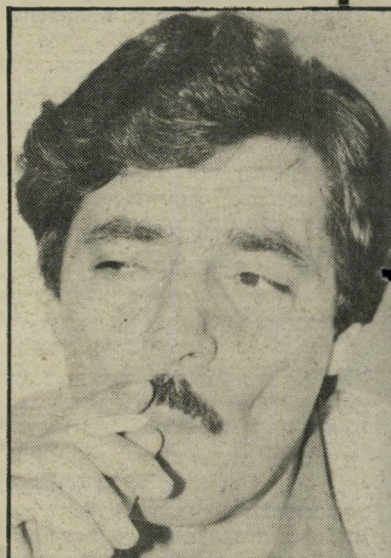
קטע מתוך האמנה הבינלאומית להחזרת אסירים לארצם
הוצאות הנסיעה על חשבון האסיר

תמונת סוויסה בידי אחותו
אבא מתעניין בנושא

קטע ממיכתבו של שאול ג. מהכלא הבריטי
אשה ושני ילדים

נציב רפי סוויסה
נסיעות תכופות לצרפת

העונש של ריחוק מהמישפחה והקריבנים, במעצר ובכלא יכול האסיר לראות את בניימישפחתו רק לעיתים רחוקות, וגם זה בתנאים משפילים וכואבים.

מי שלא ישב בכלא יכול לנסות להיכרך בתקופות של מילואים או נסיעה ארוכה, כאשר בשעות הלילה מילואו את לבו לפתע געגועים עזים לאשה, לילדים או להורים. בכלא, געגועים אלה מתעצמים פי אף. הכל מזכיר את הבית. האוכל המוגש בצורה רשלנית ומבושל על-ידי טבחיהכלל מזכיר את המאכלים של אבא והאשה, ומעורר געגועים עזים. הברגים המתקבלים ממחסויהכלא, המיטה והמזון שמאות כבר ישנו עליהם, מזכירים את המיטה הפרטית בבית. זכרונות וגעגועים לבית ולמישפחה ממלאים את לבו של האסיר כמעט בכל שעות היום.

גם לקונסול
וגם לנשיא

בכתב, שהגיע למערכת הער-
בלים הזה מאסיר ישראלי המרצה עונש מאסר של שמונה שנים בכלא אנגלי, מדבר על געגועים אלה. שאל ג. (אם ברצונך לפרסם את מכתבי, או חלק ממנו, אנבקשך להימנע מפרסום שמי המלא") הוא בן 29, תושב כתיים. שנשפט באנגליה על הברחת קוקאין. "אני נשוי ואב לשני ילדים. בת 9 ובן 6. אשתי וילדיי, ושאר משפחתי הקרובה, חיים בארץ מאז ומתמיד. לצערי אינני יודע מתי יעלה בידי לראותם שנית, וזאת בשל סיבות כספיות. את הגעגועים מצאתי לחלק הקשה ביותר של המאסר. אני בטוח

שלסבל מתמשך זה לא התכוון השופט בשולחו אותי למאסר. אני יודע שתנאי המאסר הנוכחי שלי (ולא מנסיון אישי) אינם ניתנים להשוואה עם התנאים הגרועים בארץ, אך בשימחה הייתי מחליף את כל התנאים וההתחבות עבור חופשה אחת בחיק מישפחתי".

שאול, המגדיר את עצמו כאדם המעוניין מאוד להרחיב את השכלתו הדלה וללמוד אנגלית, התעניין ומצא כי קיימת אמנה בינלאומית, המטפלת באסירים מנצח. האמנה בדבר החזרת אסירים לארץ מולדתם, אושרה באנגליה בחוק משנת 1984. שאול מבקש כי גם ישראל תאמץ אמנה זו, וכך יוכל לחזור לארץ ולרצות כאן את שארית עונשו.

השנה הצטרפו לאמנה זו שוודיה, ספרד, צרפת וארצות הברית. כמה ארצות אירופיות נוספות הביעו את רצונן להצטרף לאמנה, אך ישראל איננה בין ארצות אלה. על פי תנאי האמנה יוכלו אסירים להיות מוחזרים לארץ מולדתם לשם המעורבות ועונשם, בתנאי שנתרו להם יותר משה חודשים עד סיום העונש ושאוין ערעור תלוי ועומד בעניינם. תנאי חשוב נוסף הוא קבוע בחכמה של המדינה, המולדת, לקבלם בחזרה. אנגליה שאישרה את האמנה, נכנסה גם לפרטים טכניים מעשיים, ומאפשרת לאסיר להמציא בעצמו את מחיר כרטיס-הטיסה, כדי לאפשר את ההעברה מבחינה כלכלית. שאול מצביע על ההסדר הכפסי, ומציע כי גם

ישראל תפתור את בעית התשלום בדרך זו.

שאול לא ישב בחיובק ידיים עד כה, הוא כתב לגורמים רבים והציע את הצעתו זו. הוא כתב לשרהמשפטים ולשרהמישטרה, לנשיא ביתהמשפט העליון ולקונסול ישראל בלונדון. שאול מספר כי קיבל תשובות מכולם, ונמסר לו כי הוקמה ועדה במשרד המשפטים הבודקת את הנושא.

מי שענה לו באופן אישי והביע את התעניינותו בנושא, היה רפי סוויסה, נציב שירות בתייהסוהרה. לסוויסה אוזן קשבת במיוחד למצוקת הגעגועים מכיוון שגם בנו, רוויד, כלוא בצרפת בגלל עבירת סמים. האב היה מעוניין מאוד להחזיר את בנו לישראל, לשם ריצוי עונשו כאן. נציב שירות בתייהסוהרה מביע בכל הזדמנות את געגועיו הרבים לבנו האסיר, והוא נוסע לעיתים קרובות כדי להיפגש איתו בכלא בצרפת.

שאול מונוע כי מאז פתח בשביתת רעב שלו, בסוף חודש ספטמבר, לא מתבצע שום מעקב רפואי אחריו וכי הסוהרים אומרים לו: "תלך לעזאזל ותמות!".

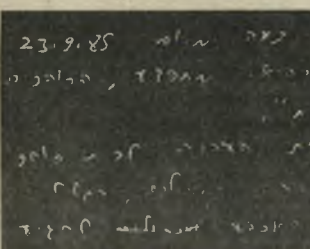
קטע ממיכתבו של יוסף עזאם
במחסן טבק לשעבר, בחדרים חצובים בסלע

תלך לעזאזל ותמות!

שאול מונוע כי מאז פתח בשביתת רעב שלו, בסוף חודש ספטמבר, לא מתבצע שום מעקב רפואי אחריו וכי הסוהרים אומרים לו: "תלך לעזאזל ותמות!".

עזאם יבקש לעבור לכלא כפרי יונה או לכלא רמלה. יתכן אמנם כי בקשתו אינה נובעת רק מגעגועים למשפחה, ורצון להיות קרוב יותר אליה, אך גם אם בקשתו נובעת מהרצון לצאת מכלא דמון ולעבור לכלא אחר, זהו רצון מובן ביותר. מי שמכיר את כלא דמון יודע כי הוא בושה לשירות בתייהסוהרה שלנו. הכלא, שנמצא בהריהכרמל, שימש בעבר כמחסנים לטבק. המכנים ישנים ועבשים, וחלק קו החדרים חצוב בסלע. הקור בחורף קשה מנשוא. למרות נסיונות מנהליהכלא להיטיב את התנאים ולשפר את המצב, עדיין נותר כלא דמון אחד מבתייהסוהרה הגרועים ביותר במדינה.

לתשומת לב הפונים למדור
מכתבים מהכלא:
גם לפני פתיחת המדור הגיעו למערכת, העולסהזה" מכתבים רבים מאסירים. כיום גבר זרם המכתבים רק מאחר שהמדור יכול להתייחס רק למספר קטן של מכתבים מדי פעם. מתבקשים יתר הכותבים להתאזר בסבלנות. כמו כן מבקשת המערכת מה קוראים לצרף תמונות במידת האפשר.

אילנה אלון